

Anna Wrzesińska <i>Wyniki ekspertyzy antropologicznej materiału kostnego z Poznania, stanowisko Garbary-Małe Garbary</i>	247
CZĘŚĆ 2 – Z życia Oddziału SNAP w Poznaniu	263
Tadeusz Łaskiewicz <i>Gnieźnieńsko-poznańskie warsztaty kaflarskie w latach 1994, 1995 i 1996</i>	265
Henryk Machajewski <i>Sprawozdanie z działalności Oddziału Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich w Poznaniu w roku 2008</i>	273

Słowo wstępne

„Wielkopolskie Sprawozdania Archeologiczne”, czasopismo mające za zadanie informowanie o aktualnych badaniach wykopaliskowych na terenie Wielkopolski, powstało jako swoiste rozwinięcie krakowskich, w zamiarze i przez wiele lat ogólnopolskich „Sprawozdań Archeologicznych”. Wobec nasilenia prac wykopaliskowych, zwłaszcza od ostatniej dekady XX w., ogarnięcie wszystkich z całej Polski w jednym czasopiśmie okazało się niewykonalne. Funkcji czasopisma informującego na gorąco w największym skrócie o nowych odkryciach archeologicznych nie wypełniał też już tak cenny w poprzednich latach „Informator Archeologiczny”, którego wydawanie z czasem ustało zupełnie. Dlatego też zaczęły pojawiać się nowe tytuły, gromadzące informacje tego typu z określonych regionów. Wymienimy np. „Śląskie Sprawozdania Archeologiczne”, „Łódzkie Sprawozdania Archeologiczne”, „Komunikaty Archeologiczne”, „Badania wykopaliskowe na terenie województwa bydgoskiego”, a także wiele innych bardziej lokalnych, czy ograniczonych do określonej tematyki wydawnictw.

Dlatego też w gronie członków Oddziału Poznańskiego Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich podjęto decyzję publikowania regionalnych „wielkopolskich” sprawozdań. Inicjatywa ta zyskała od razu poparcie środowiska, wielu naszych kolegów dostrzegało bowiem potrzebę tego typu periodyku, i tom 1 ukazał się w 1992 r. Obecnie oddajemy do rąk Czytelników już 10 z kolei tom WSA. Warto się zatem pochylić nad tym naszym skromnym dorobkiem. Owych 10 tomów zawierało, zgodnie z założeniem, przede wszystkim sprawozdania z aktualnie prowadzonych bądź już zakończonych badań terenowych. Wartości takich informacji trudno nie dostrzec. Z jednej strony na pełną publikację czeka się nieraz latami, z drugiej – czasem ukazuje się ona w mało dostępnym wydawnictwie, co przy rozwiniętym niezmiernie w ostatnich dekadach rynku wydawniczym, nawet przy korzystaniu z ułatwień w postaci nośników elektronicznych, niekiedy stwarza określone problemy. Dlatego też dawna forma udostępnienia informacji wciąż jeszcze nie traci na znaczeniu.

Horyzont przestrzenny WSA obejmuje zasadniczo Wielkopolskę, ale niekiedy sięga poza jej granice, zwłaszcza w kierunku zachodnim. Nie zabrakło jednak nawet dalszych „wypraw”, w tomie 3 znajdujemy np. charakterystykę 25 lat badań ekspedycji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Novae w Bułgarii. Obok sprawozdań z badań terenowych, obejmujących niekiedy więcej sezonów, zamieszczane są też rozmaite badania towarzyszące, np. analizy specjalistyczne: antropologiczne, paleobotaniczne itp., również wyniki datowań dendrochronologicznych czy ¹⁴C. Czasami znajdujemy wstępne podsumowania wielu sezonów badań.